

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 7C/48/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122372066
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danko Lauková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2023:6122372066.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Dankou Laukovou v právnej veci strán sporu: žalobca A. B. C., D., E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F. G. XXXX/XX, H., zast. JUDr. Andrej Gara, advokát, Štefánikova 14, Bratislava, žalovaná A. I. C., nar. X.XX.XXXX, C. XXXX/XX, H., zast. SOUKENÍK – ŠTRPKA, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, o zaplatenie 104,51 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie o zaplatenie 5,00% úroku z omeškania ročne z dlžnej sumy 104,51 eur, za obdobie od 16.8.2020 do 22.8.2022, z a s t a v u j e .

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 104,51 eur s 5,50% úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy 104,51 eur od 23.8.2022 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou zo dňa 11.7.2022 podanou na Okresný súd Banská Bystrica (upomínacie konanie) prostredníctvom právneho zástupcu, domáhal sa proti žalovanej zaplatenia 104,51 eur s 5,00% úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy 104,51 eur od 16.8.2020 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na Okresnom súde Prievidza je vedené konanie o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému B. na čas do rozvodu č. k. 18P 54/2019 a na Okresnom súde Bratislava IV. konanie o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému B. na čas po rozvode č. k. 13P 91/2019. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 12P 44/2019-76 zo dňa 14.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. k. 17CoP 3/2020-197 zo dňa 13.2.2020, upravil jeho styk s maloletým na čas do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Prievidza č. 18P 54/2019 tak, že je oprávnený sa s ním stykať každú sobotu nepárneho týždňa v kalendárnom roku, v čase od 14.00 hod. do 17.00 hod. v neprítomnosti žalovanej s tým, že si ho riadne na styk pripraveného prevezme pred kultúrnym domom v Bojniciach, na Hurbanovom námestí, a na tom istom mieste ho žalovanej vráti. Výrokom IV. neodkladného opatrenia, súd nariadil výkon rozhodnutia. Žalovaná vykonateľné súdne rozhodnutie dobrovoľne nerešpektuje. Sústavne mu bráni v styku s maloletým a rôznymi obštrukciami a prietahmi, tak ku dňu podania žaloby zmarila viac než 60 stykov. Opakovane nereaguje na jeho SMS správy, nekomunikuje ohľadom maloletého, ani mu neposkytuje o ňom žiadne informácie. Kládne si vlastné podmienky pre jeho styk s maloletým a vytvára obštrukcie, ktorými sa snaží mylne vyvolať dojem, že je síce ochotná dodržiavať súdne rozhodnutie, ale podľa nej to údajne objektívne prekážky na strane maloletého neumožňujú. V zmysle vykonateľného rozhodnutia si dňa 15.8.2020 išiel prevziať maloletého, za účelom ktorého stretnutia pricestoval z miesta bydliska. Pred príchodom upovedomil žalovanú o svojom príchode prostredníctvom SMS správy, na čo uviedla, že je na chate a zabudla, že chcel prísť v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia realizovať styk

s maloletým. Následne jej navrhol, že si príde pre maloletého na chatu, na čo neodpovedala. Privolal príslušníkov Policajného zboru, ktorí o okolnosti spísali záznam. Podanou žalobou si uplatňuje nárok na náhradu škody, za vznik ktorej zodpovedá žalovaná v dôsledku vyššie uvedeného konania, a ktorá škoda spočíva v zbytočne vynaložených nákladoch na cestu z Bratislavy do Bojníc a späť. Neposkytnutím potrebnej súčinnosti porušila svoju prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka, čím mu vedome spôsobila škodu, nakoľko jej zámer zmať styk s maloletým bol vopred daný. Taktiež s poukazom na uvedené ustanovenie, je povinná predchádzať vzniku škody a omisívne konanie má tiež za následok vznik škody. Podľa judikátu R 12/1990 rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do výchovy, zodpovedá za škodu vzniknutú druhému z rodičov v dôsledku zmarenia styku s dieťaťom aj vtedy, keď tohto rodiča včas neinformoval o objektívnej prekážke (napr. o ochorení maloletého dieťaťa) brániacej uskutočneniu styku na určitý čas. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Rozhodnutie Krajského súdu Košice č. k. 2Co 9/2020 v obdobnej veci konštatuje, že ak je rodičovi zverené dieťa do osobnej starostlivosti a je jeho povinnosťou strpieť právo druhého rodiča na realizáciu styku s dieťaťom, a zároveň je povinný dieťa na takýto styk riadne pripraviť, zodpovedá druhému rodičovi za škodu, ktorá mu nerealizáciou (zmarením) styku vznikla, pričom pôjde najmä o vynaložené náklady v súvislosti s cestou do miesta bydliska dieťaťa a späť a podobne. Príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovanou a škodou je daná tým, že ak by rešpektovala právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie a umožnila mu bez obštrukcií styk s maloletým, prípadne včas, riadne a náležite ho upovedomila o objektívnej prekážke zakladajúcej predpoklad nemožnosti uskutočniť styk, nevynaložil by zbytočne náklady na cestu z Bratislavy do Bojníc a späť a ku škode by nedošlo, nakoľko jediný účel jeho cesty bol práve styk s maloletým v zmysle rozhodnutia. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky č. k. 25Cdo 2289/2002, pokiaľ rodičovi dieťaťa vzniknú zbytočné náklady v dôsledku toho, že rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do výchovy, zmať styk rodiča s dieťaťom upravený súdnym rozhodnutím alebo dohodou rodičov, jedná sa o jeho všeobecnú zodpovednosť za škodu založenú na princípe prezumovaného zavinenia. Ide o zodpovednosť za priame porušenie právnej povinnosti, ktoré pre rodičov vyplýva zo súdneho rozhodnutia, prípadne z dohody rodičov o styku s dieťaťom. Najvyšší súd ČSSR v rozhodnutí č. k. 1Cz 24/89 konštatoval, že žalovaná vo viacerých prípadoch zmarila styk otca s maloletými deťmi stanovený rozhodnutím súdu, za účelom realizácie týchto neuskutočnených stretnutí žalobca vykonal bez akejkoľvek výstrahy žalovanej zbytočné cesty, zbytočnými cestami do miesta určeného styku a späť vznikla žalobcovi škoda. V nadväznosti na vyššie uvedené je celkom zrejmé, že žalovaná je zodpovedná za vznik škody, ktorá mu vznikla a ktorá spočíva v zbytočne vynaložených nákladoch na cestu z Bratislavy do Bojníc a späť. Predmetná cesta z jeho bydliska: Staré Grunty 3546/7A, Bratislava do miesta styku: Kultúrne centrum Bojnice, Hurbanovo námestie 19, Bojnice a späť, predstavuje vzdialenosť 372 km, t. j. z Bratislavy do Bojníc 186 km a z Bojníc do Bratislavy 186 km. V zmysle § 7 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 4 zák. č. 283/2002 Z.z., si nárokuje základnú náhradu vo výške 71,80 eur a náhradu za spotrebované pohonné látky vo výške 32,71 eur (náhrada prepočítaná v zmysle spotreby pohonných látok uvedených v technickom preukaze a údajov štatistického úradu od 10.8.2020 do 16.8.2020). Vyčíslenie náhrady škody spočívajúcej vo vynaložených nákladoch na cestu, za účelom realizácie styku podľa zák. č. 283/2002 Z. z. zodpovedá nielen ustálenej súdnej praxi, ale aj judikátu R 12/1990, podľa ktorého potrebu použitia vlastného motorového vozidla rodiča na uskutočnenie styku s maloletým dieťaťom pri výchove druhého z rodičov, treba posúdiť jednak z hľadiska prepravy rodiča do miesta styku a jednak z hľadiska účelnosti využitia vozidla v priebehu styku s dieťaťom. Pri vyčíslení nákladov spojených s týmto použitím vozidla, možno prihliadať na paušálne náhrady nákladov obdobného používania osobných vozidiel na iné účely.

3. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní rozhodol platobným rozkazom č. k. 11Up 262/2022 zo dňa 2.8.2022, proti ktorému podala odpor žalovaná.

4. Žalovaná odpor odôvodnila tým, že Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 18P/54/2019-389 zo dňa 1.7.2020 upravil styk žalobcu s maloletým počas letných školských prázdnin vyhláseným Ministerstvom školstva SR v školskom roku 2019/2020 tak, že je oprávnený sa s ním stretávať od 27.7.2020 v čase od 9.00 hod. nepretržite do 2.8.2020 do 17.00 hod. a od 24.8.2020 v čase od 9.00 hod. nepretržite do 30.8.2020 do 17.00 hod. v jej neprítomnosti. Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 19CoP 33/2020-567 zo dňa 5.8.2020 zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že žalobca je oprávnený sa stretnúť s maloletým odo dňa 24.8.2020 od 9.00 hod. nepretržite do 26.8.2020 do 17:00 hod. v jej neprítomnosti. Vyjadrenia žalobcu v žalobe, že ona vykonateľné súdne rozhodnutie dobrovoľne nerešpektuje, sústavne bráni v styku s maloletým a rôznymi obštrukciami a prietahmi tak odo dňa spísania žaloby zmarila viac než

60 stykov, nesúvisia v žiadnom prípade s predmetom tohto sporu a má za to, že tieto vyjadrenia uvádza účelovo s cieľom navodiť dojem, že mu bráni v styku s maloletým. Tieto tvrdenia žalobcu sa nezakladajú na pravdivých skutočnostiach, pričom ich nepravdivosť preukázala v konaní pred Okresným súdom Prievidza. Žalobcovi za náhradu škody nezodpovedá, nakoľko mu nevznikla v príčinnej súvislosti s jej konaním. Žalobca argumentuje oprávnením stretávať sa s maloletým v zmysle rozhodnutia Okresného súdu Prievidza č. k. 12P 44/2019-76 zo dňa 14.10.2019 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín č. k. 17CoP 3/2020-197 zo dňa 13.2.2020. Počas letných prázdnin bol však styk upravený uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 18P 54/2019-389 zo dňa 1.7.2020 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín č. k. 19CoP 33/2020-567 zo dňa 5.8.2020, a teda nie rozhodnutiami, ktoré sa vzťahujú na čas mimo letných prázdnin. V konaní o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu, upozornila konajúci súd, že kumulácia neodkladných opatrení upravujúcich styk s dieťaťom počas bežného roka a v čase školských prázdnin, nemá zákonnú oporu. Tento právny názor potvrdzovalo rovnako vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu v uvedenom konaní zo dňa 3.12.2020. Žalobca ju dňa 15.8.2020 kontaktoval prostredníctvom SMS správy s tým, že si ide pre maloletého. Z tohto vyplýva, že nekonal s prihliadnutím na potrebu dodržania prevenčnej povinnosti, nakoľko ju nekontaktoval v dostatočnom časovom predstihu pred príchodom, aby sa dohodol na prevzatí (deň vopred), a preto nemohla mať vedomosť, že sa dostaví do miesta bydliska maloletého mimo času nariadeného súdom. S touto možnosťou navyše ani nepočítala, keďže na styk s maloletým ani podľa rozhodnutia Okresného súdu Prievidza, ani Krajského súdu Trenčín nebol oprávnený. V čase, kedy jej oznámil, že už je na ceste, mala s maloletým iný program. Má za to, že pokiaľ žalobca nebol oprávnený na styk s maloletým a zároveň porušil prevenčnú povinnosť, nie je možné, aby sa z titulu zmarenia styku domáhal voči nej náhrady škody. Škoda, ktorá mu mala vzniknúť z titulu zmareného styku, si zavinil svojím konaním. Je toho názoru, že svojím konaním neporušila žiadnu právnu povinnosť, nakoľko konala tak, ako jej to vyplýva z príslušných právnych predpisov, ako aj z rozhodnutia Okresného súdu Prievidza a Krajského súdu Trenčín. Dôvody neuskutočneného styku, nie je možné pripisovať na jej ľarchu. Súčasne poukazuje na účelové konanie žalobcu, ktorý proti nej podal niekoľko takmer identických žalôb o náhradu škody, pričom ich predmet je stále totožný. Žiada od nej úhradu náhrady údajne vzniknutej škody za niekoľko (prevažne aj po sebe idúcich) dní. Rovnako poukazuje na to, že samotné žaloby obsahujú takmer identický text. Je tak toho názoru, že žalobca takto koná v záujme jej poškodenia, na čo poukazovala počas konania pred Okresným súdom Prievidza, ako aj počas rozvodového konania a zároveň koná účelovo, vzhľadom na vzniknuté trovy konania. Žalobcom podané trestné oznámenie bolo zamietnuté.

5. Žalobca v podaní zo dňa 16.11.2022 prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že žalovaná dlhodobo, sústavne a účelovo bez akéhokoľvek ospravedlniteľného dôvodu mu bráni v styku s maloletým. Jej tvrdenie, že sa to nezakladá na pravdivých skutočnostiach a nesúvisí s predmetom sporu, je celkom klamlivé a nemožno sa s ním stotožniť. Práve vďaka niekoľkoročnému, opakovanému jej konaniu možno s poľutovaním konštatovať, že neuskutočnenie realizácie styku, nie je ospravedlniteľnou náhodnou okolnosťou, ale úmyslom žalovanej. V odpore žiadnym spôsobom neobjasnila svoje konanie, ktoré ju viedlo k nerešpektovaniu vykonateľného súdneho rozhodnutia. Rovnako nepredložila dôkaz odôvodňujúci jej svojvoľné konanie, ktorého následkom bolo zamedzenie jeho styku s maloletým. Pridržiaval sa všetkých skutočností a tvrdení z návrhu na vydanie platobného rozkazu. Má za to, že zodpovednosť za zmarený styk zo dňa 15.8.2020 preberá výlučne žalovaná z dôvodu, že maloletého na styk s ním riadne nepripravila, ako jej to vyplýva z povinnosti uloženej predmetným uznesením.

6. Okresný súd Banská Bystrica dňa 21.11.2022 postúpil vec Okresnému súdu Prievidza ako príslušnému na jej prejednanie.

7. Žalovaná v podaní zo dňa 13.1.2023 prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že žalobca podal voči nej na Okresný súd Banská Bystrica v období od júla 2022 do dňa vyhotovenia tohto podania v upomínacom konaní celkom 34 návrhov na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu náhrady škody, ktoré sa týkajú stykov, ktoré neboli realizované v priebehu rokov 2020-2022. Uviedla, že k uskutočneniu styku žalobcu s maloletým nedošlo vždy výlučne z objektívnych príčin na strane maloletého. Všetky návrhy sú identické, čo do účastníkov konania a predmetu sporu – uplatnenie nároku na náhradu škody za nerealizovaný styk (vo veľkom rozsahu sa týkajú totožných udalostí, totožných stykov na základe totožných rozhodnutí súdov). Zdôraznila, že v roku 2022 podal návrhy na styky zmarené v roku 2020, a to za každý zmarený styk samostatne, bez ohľadu na

to, že v mnohých prípadoch sa jedná o styky v dňoch bezprostredne nasledujúcich za sebou. Na základe vyššie uvedeného, sú na základe návrhov žalobcu na Okresnom súde Banská Bystrica, resp. na Okresnom súde Prievidza (z dôvodu pokračovania v konaní) vedené konania na: 1. Okresnom súde Banská Bystrica 24Up 1153/2022, postúpené na Okresný súd Prievidza, 2. Okresnom súde Banská Bystrica 13Up 1016/2022, postúpené na Okresný súd Prievidza, 3. Okresnom súde Banská Bystrica 10Up 949/2022, na Okresnom súde Prievidza 19C 37/2022, 4. Okresnom súde Banská Bystrica 14Up 1056/2022, na Okresnom súde Prievidza 13C 37/2022, 5. Okresnom súde Banská Bystrica 31Up 1154/2022, postúpené na Okresný súd Prievidza, 6. Okresnom súde Banská Bystrica 40Up 1153/2022, postúpené na Okresný súd Prievidza, 7. Okresnom súde Banská Bystrica 23Up 1016/2022, na Okresnom súde Prievidza 5C 37/2022, 8. Okresnom súde Banská Bystrica 11Up 262/2022, postúpené na Okresný súd Prievidza, 9. Okresnom súde Banská Bystrica 5Up 1153/2022, na Okresnom súde Prievidza 7C 42/2022, 10. Okresnom súde Banská Bystrica 19Up 1153/2022, postúpené na Okresný súd Prievidza, 11. Okresnom súde Banská Bystrica 23Up 1056/2022, na Okresnom súde Prievidza 19C 36/2022, 12. Okresnom súde Banská Bystrica 22Up 529/2022, 13. Okresnom súde Banská Bystrica 16Up 1057/2022, na Okresnom súde Prievidza 4C 38/2022, 14. Okresnom súde Banská Bystrica 6Up 1153/2022, na Okresnom súde Prievidza 11C 42/2022, 15. Okresnom súde Banská Bystrica 23Up 1362/2022, postúpené na Okresný súd Prievidza, 16. Okresnom súde Banská Bystrica 9Up 558/2022, postúpené na Okresný súd Prievidza, 17. Okresnom súde Banská Bystrica 7Up 300/2022, na Okresnom súde Prievidza 15C 33/2022, 18. Okresnom súde Banská Bystrica 36Up 1016/2022, na Okresnom súde Prievidza 11C 33/2022, 19. Okresnom súde Banská Bystrica 12Up 1056/2022, na Okresnom súde Prievidza 15C 34/2022, 20. Okresnom súde Banská Bystrica 37Up 1016/2022, postúpené na Okresný súd Prievidza, 21. Okresnom súde Banská Bystrica 19Up 1016/2022, na Okresnom súde Prievidza 12C 34/2022, 22. Okresnom súde Banská Bystrica 25Up 1153/2022, postúpené na Okresný súd Prievidza, 23. Okresnom súde Banská Bystrica 14Up 1016/2022, postúpené na Okresný súd Prievidza, 24. Okresnom súde Banská Bystrica 7Up 341/2022, na Okresnom súde Prievidza 5C 43/2022, 25. Okresnom súde Banská Bystrica 39Up 1016/2022, postúpené na Okresný súd Prievidza, 26. Okresnom súde Banská Bystrica 9Up 695/2022, na Okresnom súde Prievidza 4C 42/2022, 27. Okresnom súde Banská Bystrica 37Up 1362/2022, 28. Okresnom súde Banská Bystrica 9Up 904/2022, postúpené na Okresný súd Prievidza, 29. Okresnom súde Banská Bystrica 30Up 1362/2022, postúpené na Okresný súd Prievidza, 30. Okresnom súde Banská Bystrica 11Up 399/2022, postúpené na Okresný súd Prievidza, 31. Okresnom súde Banská Bystrica 35Up 1362/2022, 32. Okresnom súde Banská Bystrica 33Up 1362/2022, postúpené na Okresný súd Prievidza, 33. Okresnom súde Banská Bystrica 6Up 1362/2022, postúpené na Okresný súd Prievidza, 34. Okresnom súde Banská Bystrica 22Up 834/2022. Je tak voči nej, na základe účelových podaní žalobcu, vedených množstvo konaní (o ktorých má vedomosť) s totožným predmetom konania a s totožnými stranami sporu. Poukázala na to, že predmetom konaní sú udalosti, ktoré v čase podania jednotlivých návrhov na vydanie platobných rozkazov boli žalobcovi známe, a teda v prípade, ak by nekonal účelovo podal by jeden návrh, predmetom ktorého by boli všetky udalosti opísané v samostatných návrhoch, t. j. nárok na náhradu škody za všetky nerealizované styky od roku 2020 do dňa vyhotovenia návrhu. Namiesto toho, podáva v roku 2022 voči nej za každý deň nerealizovaného styku v roku 2020 jeden návrh na zaplatenie, a to aj v prípade, že sa jedná o po sebe nasledujúce dni. Ďalej poukázala na to, že návrhy sú obsahovo takmer identické. Na základe uvedeného je názoru, že ide o účelové konanie žalobcu s cieľom neprimeraným spôsobom ju nútiť vynaložiť značné množstvo času a finančných prostriedkov na svoju obranu. Takéto jeho konanie na ňu pôsobí aj psychicky. Žalobca si však voči nej uplatňuje nároky bez akéhokoľvek právneho základu, napr. aj za obdobie, kedy bol styk neuskutočnený pre pozitívny výsledok maloletého na ochorenie COVID-19, a teda v dobe, kedy bol v karanténe. Odovzdaním maloletého žalobcovi, by porušila svoje zákonné povinnosti a mohla by sa dopustiť aj spáchania trestného činu, a to šírenia nebezpečnej ľudskej nákazlivej choroby. Na Okresnom súde Bratislava IV. je vedené rozvodové konanie spojené so starostlivosťou o maloletého, v ktorom tiež žalobca voči nej vytvára stresové situácie, napríklad ju obviňuje z užívania drog, jej údajného zlého psychického stavu. V konaní predložila dôkazy, ktoré jeho účelové tvrdenia vyvracajú. Rovnako tak pravidelne na ňu podáva trestné oznámenia, napr. v čase, kedy bol maloletý pozitívne testovaný na ochorenie COVID-19. Celkovo podal voči nej 6 trestných oznámení, ktoré boli zamietnuté. Žalobcovi poskytuje potrebnú súčinnosť, pravidelne s ním komunikuje a koná tak, aby škoda nebola spôsobená. Poukázala na čl. 5 Civilného sporového poriadku, § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky IV. ÚS 195/2012, za zneužitie práva možno považovať, ak by účelom výkonu práva nebola realizácia vlastných hospodárskych záujmov, ale snaha výkonom práva znevýhodniť druhú stranu a spôsobiť jej ujmu. Podľa jej názoru, účelom žalobcom podávaných samostatných žalôb je

znevýhodniť ju a spôsobiť ujmu, ktorá okrem iného spočíva napríklad aj v prípadnej náhrade trov konania, ktoré si v konaniach uplatňuje. Podaním samostatných žalôb (takmer identických) jej narastajú trovy konania, ktoré okrem iného pozostávajú z trov právneho zastúpenia. Rovnako tak podľa aktuálnej judikatúry súdov, je za zneužitie práva možné považovať aj také správanie, ktorého cieľom je uškodiť reputácii druhého účastníka konania (rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky III. ÚS 193/2010). Podľa právnej teórie a ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky, je zneužitie práva situácia, keď sice niekto vykonáva svoje subjektívne právo, ale ide o správanie, ktoré sa dosahuje nedovoleným spôsobom a je to len „zdanlivo dovolené“ správanie, ktoré však nie je v súlade s požiadavkou rozumného usporiadania spoločenských vzťahov, pretože je protiprávnym správaním. Takéto správanie môže mať súčasne povahu zneužitia subjektívneho práva, žalobca nezačína súdne konanie pre ochranu svojho „zdanlivo dovoleného“ subjektívneho práva, ale ho začína s úmyslom získania nedovoleného zisku, napríklad trov advokátskeho zastúpenia na úkor protistrany (JUDr. Milan Segeč, Princíp zákazu zjavného zneužitia práva podľa nového Správneho súdneho poriadku, Justičná Revue 3/2018). V procesnom práve, by príkladom šikany mohlo byť opakované podávanie nových návrhov sledujúce jediný účel – navyšovanie trov právneho zastúpenia druhého účastníka (JUDr. Mgr. Michal Mrva, LL.M, PhD., Mgr. Slavomíra Henčeková, Zákon zneužitia práva v nových procesných poriadkoch, Bulletin slovenskej advokácie 9/2017). Ustanovenie § 3 Občianskeho zákonníka umožňuje súdu posúdiť vec v tom smere, či výkon daného subjektívneho práva je v súlade s dobrými mravmi a v prípade, že tomu tak nie je, odoprieť právnu ochranu uplatňovaného práva (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Cdo 144/2010). S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti má za to, že žalobca koná účelovo, v rozpore s dobrými mravmi a to tak, že účelom výkonu jeho práva je znevýhodniť ju a spôsobiť ujmu (tak psychickú ako aj finančnú). Pokiaľ by mu išlo o náhradu škody za neuskutočený styk s maloletým, mohol v roku 2022 podať jeden návrh na zaplatenie s vyčíslením údajnej škody od roku 2020 až do dňa vyhotovenia návrhu. Svojím konaním však jasne dokazuje, že jeho záujem je poškodiť ju. Podľa judikatúry súdov, ak by mal súd po vykonaní dokazovania za to, že nárok žalobcu je dôvodný, nie je nevyhnutné mu v každom konaní (najmä uplatnenom v niekoľkých konaniach v roku 2022 za obdobie roka 2020 z rovnakého právneho titulu) priznať nárok na náhradu trov konania, a to z dôvodu zjavného podozrenia zo zneužitia práva, za účelom jej poškodenia. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2Sž 6/2014, súdne konanie nemôže popierať svoje skutočné spoločenské poslanie a nemôže sa stať len nástrojom slúžiacim na vytváranie ľahkého a neodôvodneného zisku na úkor protistrany, spočívajúceho v zaplatení nákladov za zastúpenie advokátom. Porušením práva na spravodlivý proces podľa článku 46 Ústavy Slovenskej republiky a práva na právnu pomoc v konaní pred súdmi podľa jej článku 47, preto nie je také rozhodnutie súdu, ktorým neprizná účastníkovi náhradu nákladov za zastupovanie advokátom, lebo ich nevyhodnotí ako účelne vynaložené, pritom pravidlo, podľa ktorého možno úspešnému účastníkovi priznať len náhradu účelne vynaložených nákladov sa vzťahuje na akékoľvek náklady konania, teda aj na náklady spojené so zastupovaním advokátom (na odmenu za zastupovanie, paušálnu náhradu hotových výdavkov a náhradu za daň z pridanej hodnoty). Za účelne vynaložené náklady podľa § 142 ods. 1 O.s.p. možno považovať len také náklady, ktoré musel účastník nevyhnutne vynaložiť, aby mohol riadne hájiť svoje porušené alebo ohrozené subjektívne právo na súde, náklady spojené so zastúpením advokátom tomuto vymedzeniu spravidla zodpovedajú, tomuto pravidlu však nemožno prisudzovať absolútnu, bezvýnimočnú povahu. Môžu sa vyskytovať i situácie, za ktorých náklady spojené so zastupovaním advokátom nemožno považovať za nevyhnutné pre riadne uplatňovanie alebo bránenie práva na súde, o takýto prípad pôjde najmä v prípade zneužitia práva na zastúpenie advokátom (obdobne aj nález Ústavného súdu Českej republiky I. ÚS 988/2012). Podľa rozhodnutia Krajského súdu Prešov 19Co 218/2016, pri posudzovaní nároku strany úspešnej v konaní, je potrebné zohľadniť účelne vynaložené trovy konania, ktoré strana na bránenie svojho práva na súde vynaložila. Za účelne vynaložené trovy, však nie je možné ani v zmysle výkladu súdov považovať trovy vzniknuté v prípade zjavného zneužitia práva advokátom, a to napríklad v prípade zastúpenia v celkom banálnej veci, opakovaného zastúpenia v tzv. hromadných skutkovo a právne takmer totožných veciach, alebo kde je zrejماً snaha zvýšiť náklady konania protistrane. Opätovne uviedla, že tvrdenia žalobcu uvedené v návrhu na vydanie platobného rozkazu, ako aj v jeho vyjadrení zo dňa 16.11.2022, nie sú pravdivé. Účelovo predkladá do konania dôkazy a tvrdenia, ktoré nesúvisia s predmetom konania, aby jej poškodil a privodil dojem, že zabraňuje jeho styku s maloletým. Rovnako tak jeho tvrdenie: „Žalovaná v odpore žiadnym spôsobom neobjasnila svoje konanie, ktoré ju viedlo k nerešpektovaniu vykonateľného súdneho rozhodnutia. Rovnako žalovaná nepredložila dôkaz odôvodňujúci jej svojvoľné konanie, ktorého následkom bolo zamedzenie styku žalobcu s maloletým synom“, je len frázu žalobcu, ktorú bez logického uváženia používa v každom z vyššie uvedených konaní. Naopak je to on, ktorý nijako v tomto konaní nepreukázal, že by mal v čase, kedy malo k styku dôjsť, t. j. dňa 15.8.2020

nárok na starostlivosť o maloletého. Náhrady škody sa domáha z dôvodu zmareného styku, ktorý sa podľa jeho názoru mal realizovať v zmysle uznesenia Okresného súdu Prievidza č. k. 12P 44/2019-76 zo dňa 14.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. k. 17CoP 3/2020-197 zo dňa 13.2.2020. Už v podanom odpore však upozornila konajúci súd, že styk v čase prázdnin bol upravený uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 18P 54/2019-389 zo dňa 1.7.2020, ktorý bol následne zmenený uznesením Krajského súdu Trenčín č. k. 19CoP 33/2020-567 zo dňa 5.8.2020. Na základe týchto rozhodnutí bol styk žalobcu s maloletým upravený tak, že je oprávnený sa s ním stretnúť odo dňa 24.8.2020 od 9.00 hod. nepretržite do dňa 26.8.2020 do 17.00 hod., v jej neprítomnosti. Na základe uvedeného je tak preukázané, že dňa 15.8.2020 nemal zákonný nárok na styk s maloletým. Dostavil sa účelovo na styk, mimo určenej doby starostlivosti. Ako to uviedla v podanom odpore, už v minulosti sa domáhal stykov nad rámec priznaných v súdnom rozhodnutí. Je oprávnená tráviť čas s maloletým počas letných prázdnin mimo ich bydliska. Nemôže čakať počas letných prázdnin v mieste bydliska maloletého pre prípad, že by sa žalobca náhodou dostavil na styk mimo súdom určeného času. Má (žalovaná) rovnako právo tráviť čas s maloletým podľa svojho uváženia, vziať ho na výlet alebo detské ihrisko. Nie je preto možné od nej očakávať, že žalobcovi odovzdá maloletého vždy, keď sa dostaví do miesta bydliska, a to ani keď ju na to upozorní pár hodín vopred. Zároveň nie je ani zákonné žiadať od nej akúkoľvek náhradu škody za cestovné náklady, ktoré si svojím konaním spôsobil. Má za to, že ku škode, ktorú si nárokuje došlo výlučne v príčinnej súvislosti s jeho konaním. Práve jeho konanie viedlo k nespĺneniu prevenčnej povinnosti, keď ju informoval o skutočnosti, že si príde vyzdvihnúť maloletého až v deň, ktorý sa dostavil do miesta jeho bydliska. Dňa 15.8.2020 však nemal nárok na styk s ním. Pre uplatnenie nároku na náhradu škody, sa vyžaduje kumulatívne naplnenie všetkých predpokladov: protiprávny úkon (právnny delikt), škoda, príčinná súvislosť medzi právnym deliktom a škodou a zavinenie, iné než neobstarlivosť. V prejednávanej veci nie je možné preukázať akékoľvek jej protiprávne konanie, resp. porušenie zákonnej povinnosti, jej úmyselné zavinenie. V žiadnom prípade neporušila ustanovenie § 415 Občianskeho zákonníka. Nebola povinná pripraviť maloletého na styk, ani odovzdať ho žalobcovi. V konaní, teda absentuje akékoľvek porušenie právnej povinnosti, či prevenčnej povinnosti. V zmysle uvedeného, nie sú naplnené pojmové znaky náhrady škody a nie je možné ju zaviazat' na náhradu škody, ktorá žalobcovi vznikla výlučne v príčinnej súvislosti s jeho vlastným konaním.

8. Na pojednávaní dňa 28.7.2023 na základe procesného návrhu žalobcu, uplatneného prostredníctvom právneho zástupcu súd uznesením pripustil zmenu žaloby o zaplatenie 5,5% úroku z omeškania ročne z dlžnej sumy 104,51 eur od 23.8.2022 do zaplatenia.

9. Na pojednávaní dňa 28.7.2023 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu oznámil, že žalobu berie sčasti späť o zaplatenie 5,00% úroku z omeškania ročne z dlžnej sumy 104,51 eur, za obdobie od 16.8.2020 do 22.8.2022. Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasila. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku, súd konanie v uvedenej časti zastavil.

10. Na pojednávaní dňa 28.7.2023 právny zástupca žalobcu uviedol, že prednáša žalobu súhlasne s písomnou a pridržia sa vyjadrenia zo dňa 16.11.2022. Uviedol, že podľa uznesenia Krajského súdu Trenčín č. k. 19CoP 33/2020-567 zo dňa 5.8.2020 nie je dotknutý styk žalobcu s maloletým, upravený uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 12P 44/2019-76 zo dňa 14.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. k. 17CoP 3/2020-197 zo dňa 13.2.2020. Uvedené rozhodnutie neobsahuje žiadne úvahy o styku počas bežného roka alebo o styku počas letných prázdnin. O kumuláciu rozhodnutí sa nejedná. Krajský súd Trenčín uznesenie č. k. 19CoP 33/2020-567 zo dňa 5.8.2020, vydal ako nad rámec bežného upraveného styku.

11. Na pojednávaní dňa 28.7.2023 právny zástupca žalovanej uviedol, že sa pridržia všetkých dovtedajších písomných vyjadrení. Uviedol, že uznesenie Okresného súdu Prievidza č. k. 12P 44/2019-76 zo dňa 14.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. k. 17CoP 3/2020-197 zo dňa 13.2.2020, upravuje styk žalobcu s maloletým počas bežného roka. Uznesenie Okresného súdu Prievidza č. k. 18P 54/2019-389 zo dňa 1.7.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. k. 19CoP 33/2020-567 zo dňa 5.8.2020, upravuje styk žalobcu s maloletým na obdobie letných prázdnin. Je tak zrejmé, že styk žalobcu sa dňa 15.8.2020 nemal realizovať. Poukázal na článok zo dňa 22.5.2023: Kumulácia neodkladných opatrení upravujúcich styk s dieťaťom počas bežného roka a v čase školských prázdnin. Podľa jeho názoru, styk žalobcu s maloletým nie je uznesením Krajského súdu Trenčín č. k. 19CoP 33/2020-567 zo dňa 5.8.2020 dotknutý len v časti, ktorá sa týka úpravy styku počas bežného roka. V časti upravujúcej styk na obdobie letných prázdnin, bolo pôvodné uznesenie (Okresného súdu

Prievidza č. k. 12P 44/2019-76 zo dňa 14.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. k. 17CoP 3/2020-197 zo dňa 13.2.2020), týmto uznesením (Krajského súdu Trenčín č. k. 19CoP 33/2020-567 zo dňa 5.8.2020), zmenené.

12. V záverečnom prednese na pojednávaní dňa 28.7.2023 právny zástupca žalobcu uviedol, že žalovaná nepreukázala objektívny dôvod zmareného styku zo dňa 15.8.2020, ani splnenie prevenčnej povinnosti. Krajský súd Trenčín vo výroku uznesenia č. k. 19CoP 33/2020-567 zo dňa 5.8.2020 uviedol, že ním nie je dotknutý (úpravou styku odo dňa 24.8.2020 od 9.00 hod. nepretržite do dňa 26.8.2020 do 17.00 hod.) styk žalobcu s maloletým, upravený uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 12P 44/2019-76 zo dňa 14.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. k. 17CoP 3/2020-197 zo dňa 13.2.2020. Poukázal na to, že bez autoritatívneho rozhodnutia súdu alebo bez zákonného podkladu, vykonateľné rozhodnutie nestratí účinnosť. V súvislosti s ustanovením § 257 Civilného sporového poriadku uviedol, že žalovaná v predmetnom konaní, ale ani v obdobných konaniach nepreukázala šikanózný výkon práva zo strany žalobcu. Vo všetkých, a teda i v predmetnom konaní tvrdí (žalobca) svoju názorovú právnu líniu, že sa jedná o konania o náhradu škody, v ktorých treba osobitne preukazovať kauzálny nexus. Ak bol konajúci súd v iných konaniach názoru, že ide o totožné, respektíve obdobné skutkové podstaty, mohol kedykoľvek tieto veci spojiť na spoločné konanie, a to aj za účelom predídania zásahu do majetkovej sféry sporovej strany. Nemôže sa tak stotožniť s postupom súdu, ktorý sa v úvode prizerá a následne neprizná žalobcovi náhradu trov konania, z dôvodu a na základe právneho názoru, ktorý už v začiatkoch mohol zhojiť sám svojou činnosťou, a to spojením vecí.

13. V záverečnom prednese na pojednávaní dňa 28.7.2023 právny zástupca žalovanej uviedol, že žalovaná neporušila žiadne svoje zákonné povinnosti, a preto nie je povinná žalobcovi nahradiť škodu. Žalobca v konaní nepreukázal, že by mal dňa 15.8.2020 nárok na starostlivosť o maloletého. Preto nemá nárok na náhradu škody za vynaložené cestovné náklady. Pri posudzovaní uplatneného nároku je potrebné rozlišovať, či ide o úpravu styku s maloletým počas bežného roka alebo v čase letných prázdnin. Kumulácia rozhodnutí o neodkladnom opatrení o úprave styku rodiča s maloletým dieťaťom počas bežného roka a v čase letných prázdnin, nemá zákonnú oporu. Ku priznaniu nároku na náhradu trov konania uviedol, že ak by žalobcovi išlo o náhradu škody za neuskutočnený styk s maloletým, tak mohol podať jednu žalobu na náhradu vynaložených cestovných nákladov alebo podať žaloby, ktorými by si uplatnil nárok na náhradu škody za neuskutočnené styky s rovnakým skutkovým dejom. K takémuto konaniu vyzval tunajší súd žalobcu opakovane v iných konaniach, keď v odôvodnení rozhodnutí o nepriznaní nároku na náhradu trov konania uviedol, že by nešlo o zneužívanie jeho práv, ak by si neuplatňoval nárok na náhradu škody za každý jeden neuskutočnený styk samostatne. Konanie žalobcu zasahuje do majetkových práv žalovanej, a preto nemá nárok na náhradu trov konania. Tiež ide o zneužívanie jeho práv, ktorého cieľom je navýšiť nízke pohľadávky o trovy právneho zastúpenia. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6MCdo 5/2013, podľa ktorého trovy vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach (skutkovo a právne takmer totožných), kde sa obsah jednotlivých podaní vyhotovených advokátom mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutné (účelné), vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde. Aj v prípade žalôb žalobcu podaných prostredníctvom právneho zástupcu, ktorými si uplatňuje proti žalovanej nárok na náhradu škody, spočívajúcej vo vynaložených cestovných nákladoch, sa ich obsah líši len o aktualizáciu a individualizáciu dátumu neuskutočneného styku. V prejednávanej veci však nemožno hovoriť o zmarenom styku žalobcu s maloletým, nakoľko na deň 15.8.2020 nemal rozhodnutím súdu o neodkladnom opatrení upravený styk.

14. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu označil dôkazy: uznesenie Okresného súdu Prievidza č. k. 12P 44/2019-76 zo dňa 14.10.2019, uznesenie Krajského súdu Trenčín č. k. 17CoP 3/2020-197 zo dňa 13.2.2020, SMS komunikácia zo dňa 15.8.2020, trestné oznámenie zo dňa 10.11.2020, zápisnica o výsluchu poškodeného zo dňa 8.12.2020, zápisnica o výsluchu poškodeného zo dňa 29.12.2020, technický preukaz.

15. Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu označila dôkazy: vyjadrenie (žalovanej) zo dňa 3.12.2020 ku kumulácii neodkladných opatrení pri styku s dieťaťom, SMS komunikácia zo dňa 10.8.2020 až 16.8.2020, článok zo dňa 22.5.2023: Kumulácia neodkladných opatrení upravujúcich styk s dieťaťom počas bežného roka a v čase školských prázdnin.

16. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

17. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 12P 44/2019-76 zo dňa 14.10.2019 o neodkladnom opatrení, dočasne upravil do právoplatného skončenia konania, vedeného na Okresnom súde Bratislava IV. pod č. k. 13P 118/2019 alebo č. k. 13P 91/2019 (podľa toho, ktoré konanie bude právoplatne ohľadom výkonu práva povinností rodičov vo vzťahu k maloletému B. skončené skôr), styk otca (žalobcu) s maloletým tak, že je oprávnený sa s ním stykať každú sobotu nepárneho týždňa v kalendárnom roku, v čase od 14.00 hod. do 17.00 hod. v neprítomnosti matky (I. výrok) s tým, že si maloletého riadne na styk pripraveného pred Kultúrnym domom v Bojniciach, na Hurbanovom námestí prevezme a na tom istom mieste ho matke vráti (II. výrok), v prevyšujúcej časti návrh otca zamietol (III. výrok), nariadil výkon tohto rozhodnutia (IV. výrok). Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že rodičia sa na realizácii výkonu rodičovských práv a povinností vo vzťahu k maloletému nevedia dohodnúť, pričom s najväčšou pravdepodobnosťou súd v najbližšom čase nebude môcť meritórne rozhodnúť, preto je potrebné upraviť styk otca s maloletým, aby sa citové väzby medzi nimi neoslabovali, pričom maloletý má právo na pravidelný a nerušený kontakt s oboma rodičmi. Súd pritom zohľadnil jeho útlý vek a citovú naviazanosť na matku. Proti uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec, ktorý rozhodnutím upravený rozsah stretávania považoval za nedostatočný a žiadal styk upraviť v súlade s jeho návrhom. Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 17CoP 3/2020-197 zo dňa 13.2.2020, uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že otcom požadovaná úprava styku (celý víkend s prespaním) vyžaduje pri útlom veku maloletého pre posúdenie jej vhodnosti zistenia, ktoré presahujú možnosti skutkových zistení pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení. Aj odvolací súd mal za to, že úprava styku podľa rozhodnutia súdu prvej inštancie, spoľahlivo zabezpečí prítomnosť otca v živote maloletého, nevyhnutnú na to, aby nedošlo k oslabovaniu citovej väzby k otcovi.

18. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 18P 54/2019-389 zo dňa 1.7.2020 o neodkladnom opatrení, upravil styk otca s maloletým B. počas letných školských prázdnin vyhláseným Ministerstvom školstva Slovenskej republiky v školskom roku 2019/2020 tak, že je oprávnený sa s ním stretnúť odo dňa 27.7.2020 v čase od 9.00 hod. nepretržite do dňa 2.8.2020 do 17.00 hod. a odo dňa 24.8.2020 v čase od 9.00 hod. nepretržite do dňa 30.8.2020 do 17.00 hod. v neprítomnosti matky, ktorá je povinná maloletého na stretnutie s otcom včas a riadne pripraviť a stretnutie umožniť, pričom otec si ho od nej prevezme v určený čas v mieste bydliska maloletého, kde ho aj matke po skončení styku odovzdá a v prípade, že sa styk neuskutoční v súdom určenom čase z dôvodu objektívnej prekážky na strane maloletého, matka je povinná otcovi umožniť styk s ním v rovnakom rozsahu v náhradnom termíne. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že vzhľadom na blížiacu sa letnú prázdninu existuje potreba dočasnej úpravy pomerov maloletého, a preto súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia vyhodnotil ako dôvodný. Zintenzívnil tým kontakt otca popri súdom už určenom styku v konaní Okresného súdu Prievidza č. k. 12P 44/2019. Uviedol, že s poukazom na vyjadrenie otca, podloženého listinnými dôkazmi, ktorý tvrdí, že matka mu zámerne obmedzuje stretávanie s maloletým v už aj tak neodkladným opatrením obmedzenom styku, považoval za vhodné vo výroku uznesenia uviesť, že je povinná v prípade ochorenia maloletého mu poskytnúť náhradný termín. Poukázal na to, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič – dieťa v dôsledku odcudzenia, je neskôr len ťažko napravitelná. Pre maloleté dieťa je veľmi dôležité, aby vnímalo vo svojom živote prítomnosť obidvoch rodičov, aj keď títo nežijú v spoločnej domácnosti. Proti uzneseniu podala odvolanie matka, ktorá okrem iného zdôraznila, že v tomto konaní musí byť zohľadnený názor maloletého na základe jeho faktických postojov k otcovi. Maloletý si v žiadnom prípade nepraje styk s otcom aj s prespatím u neho, bez jej prítomnosti v dĺžke 7 dní a 6 nocí nepretržite, nakoľko takýto postup rozšírenia styku by bol neprimerane rýchly oproti doterajšiemu styku v dĺžke 3 hodiny za 2 týždne. Uviedla, že súd pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení disponoval jej správami o traumatických následkoch u maloletého po styku. Otec vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie, ako vecne správne potvrdil. Zdôraznil, že maloletý už vyrástol zo stavu tzv. separačnej úzkosti. Na jeho strane nie sú dané žiadne závažné dôvody, ktoré by mali brániť v styku s maloletým a matka nemôže svojvoľne výlučne na základe jej subjektívnych pocitov rozhodovať o tom, kedy a či môže svoj styk realizovať, a kedy nie. Svoje tvrdenia, že maloletý je po stretnutiach s ním traumatizovaný, ničím nepodložila a opakovane odkazuje iba na e-mailly adresované kolíznemu opatrovníkovi. Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 19CoP 33/2020-567 zo dňa 5.8.2020 zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že otec je oprávnený stretnúť sa s maloletým odo dňa 24.8.2020 od 9.00 hod. nepretržite do 26.8.2020 do 17.00 hod. v neprítomnosti matky, ktorá je povinná maloletého na stretnutie s ním riadne pripraviť, pričom otec si ho od matky prevezme v určený čas v mieste bydliska maloletého, kde jej ho aj po skončení styku odovzdá, pričom tým nie je dotknutý styk upravený uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 12P 44/2019-76 zo dňa

14.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. k. 17CoP 3/2020-197 zo dňa 13.2.2020. Odvolací súd uviedol, že podľa vyjadrenia kolízneho opatrovníka v konaní pred súdom prvej inštancie, a aj z vyjadrenia k odvolaniu vyplýva, že postupné rozširovanie styku otca s maloletým je v jeho záujme, pričom podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, otec má vytvorené vhodné materiálne podmienky na poskytovanie starostlivosti. S postupným rozširovaním styku sa vo svojich vyjadreniach stotožnili i obaja rodičia. Odvolací súd prisvedčil matke, že styk sa nemá rozširovať skokovo. Uviedol, že je potrebné ho upraviť najprv s prespatím na kratší čas, než navrhoval otec. Odvolací súd mal za to, že styk upravený neodkladným opatrením zo dňa 14.10.2019 nie je dostatočný na budovanie riadneho vzťahu medzi maloletým a otcom, a preto bolo potrebné ho (v tomto konaní aspoň jednorazovo) rozšíriť. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.8.2020.

19. V predloženej SMS komunikácii zo dňa 15.8.2020. je uvedený: „Dnes o 14.00 hod. odovzdanie na námestí podľa NO, vďaka“ (10.04 hod.), „Jaj, ty si chcel prísť, ja som nevedela, my sme išli na víkend na chatu“ (12.54 hod.), „Tvoje domnienky sú irelevantné, máš rešpektovať uznesenie NO, považujem to za vedomé porušenie. Napíš, kde ste, idem si pre syna na Vašu chatu“ (13.02 hod.), „Došiel som pred Váš dom, očividne tu nie je tvoje auto, uveď, kde si a kde je B.“ (13.46 hod.).

20. V predloženej SMS komunikácii zo dňa 16.8.2020, je uvedený: „Maťko bol celý týždeň na kúpalisku, skúšal plávať a nechcel ísť von z vody a páčilo sa mu na chate, hral sa tam s kamarátmi“ (21.15 hod.).

21. V trestnom oznámení zo dňa 10.11.2020 adresovanom Okresnej prokuratúre Prievidza, žalobca okrem iného uviedol, že právoplatným a vykonateľným uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 12P 44/2019-76 zo dňa 14.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. k. 17CoP 3/2020-197 zo dňa 13.2.2020, má upravený styk s maloletým Matejom každú sobotu nepárneho týždňa v kalendárnom roku v čase od 14.00 hod. do 17.00 hod. v neprítomnosti matky s tým, že si ho riadne pripraveného na styk prevezme pred Kultúrnym domom v Bojniciach, na ktorom mieste ho aj matke vráti. Dňa 15.8.2020 ráno kontaktoval matku SMS správou, na ktorú mu odpísala o cca 13.00 hod. nasledovne: „Jaj nevedela som, že chceš prísť, my sme odcestovali na chatu“. Chcel preto vyzdvihnúť maloletého a prísť pre neho na matkou zmienenú chatu. Matka mu však už v daný deň nereagovala na volania a na žiadnu SMS neodpísala. Dostavil sa preto pred dom jej trvalého bydliska, aby si overil, že sa doma nenachádza, a že s maloletým odcestovala. V dome podľa všetkého nikto nebol, nikto dvere na zvonenie neotvoril. Preto privolať policajnú hliadku, ktorá o veci spísala zápis, následne Bojnice opustil. Styk bol tak matkou zmarený bez uvedenia akéhokoľvek ospravedlniteľného dôvodu a bez umožnenia ho nahradiť v inom termíne.

22. V zápisnici o trestnom oznámení ČVS: ORP-701/1-VYS-PD-2020 zo dňa 8.12.2020 žalobca, okrem iného uviedol, že podľa uznesenia Okresného súdu Prievidza č. k. 12P 44/2019-76 zo dňa 14.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. k. 17CoP 3/2020-197 zo dňa 13.2.2020 sa mal uskutočniť jeho styk s maloletým B. dňa 15.8.2020, 29.8.2020, 24.10.2020, 5.12.2020, avšak neprebehol. Ku dňu 15.8.2020 matka uviedla, že sú na chate. Má za to, že sa dopúšťa trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 18P 54/2019-389 zo dňa 1.7.2020 upravil jeho styk s maloletým tak, že je oprávnený sa s ním stretnúť odo dňa 27.7.2020 v čase od 9.00 hod. nepretržite do dňa 2.8.2020 do 17.00 hod. a odo dňa 24.8.2020 v čase od 9.00 hod. nepretržite do dňa 30.8.2020 do 17.00 hod. v neprítomnosti matky, ktorá je povinná maloletého na stretnutie s ním včas a riadne pripraviť a stretnutie umožniť. Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 19CoP 33/2020-567 zo dňa 5.8.2020 zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že je oprávnený stretnúť sa s maloletým odo dňa 24.8.2020 od 9.00 hod. nepretržite do 26.8.2020 do 17.00 hod. v neprítomnosti matky, ktorá je povinná maloletého na stretnutie s ním riadne pripraviť, pričom si ho od matky prevezme v určený čas v mieste bydliska maloletého, kde jej ho aj po skončení styku odovzdá, pričom tým nie je dotknutý styk upravený uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 12P 44/2019-76 zo dňa 14.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. k. 17CoP 3/2020-197 zo dňa 13.2.2020. Keďže sa styk neuskutočnil, podal návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia, konanie je vedené na Okresnom súde Prievidza pod č. 9Em 1/2020.

23. V zápisnici o výsluchu svedka – poškodeného ČVS: ORP-701/1-VYS-PD-2020 zo dňa 29.12.2020 žalobca, okrem iného uviedol, že vždy, keď je zmarený jeho styk s maloletým B., ktorý mu neumožní jeho súčasná manželka, volá políciu a podáva trestné oznámenie. Styk mu nebol umožnený v dňoch: 15.8.2020, 29.8.2020, 24.10.2020, 5.12.2020, 19.12.2020. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu

Prievidza č. k. 12P 44/2019-76 zo dňa 14.10.2019 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín č. k. 17CoP 3/2020-197 zo dňa 13.2.2020 a na rozhodnutie Okresného súdu Prievidza č. k. 18P 54/2019-389 zo dňa 1.7.2020 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín č. k. 19CoP 33/2020-567 zo dňa 5.8.2020. Ku dňu 15.8.2020 mu matka uviedla, že sú na chate, a že ona na neho zabudla. Občas s ňou komunikuje aj cez telefón. Posiela mu správy, čo syn robil a ako sa má. Predtým mu aj umožnila styk s dieťaťom. Nevie, aký má dôvod, že mu bráni v styku. On si každý iný styk musí dať upraviť cez súd cez neodkladné opatrenia, avšak ani tie nerešpektuje. Býva v Bratislave a za synom musí cestovať do Bojníc. Vznikajú mu náklady na cestovanie, a i napriek tomu, mu manželka bezdôvodne nedovolí byť so synom. O zmarených stykoch informuje aj Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, oddelenie sociálnej kurately.

24. V Osvedčení o evidencii vozidla EČ: H., značka Volkswagen TIGUAN, je ako jeho vlastník vozidla uvedený žalobca, druh paliva BA95B.

25. Z predloženého vyjadrenia žalovanej zo dňa 3.12.2020 pre účely konania vedeného na Okresnom súde Prievidza č. k. 18P 54/2019 vyplýva, že žalovaná upriamovala pozornosť súdu na vyjadrenie advokátskej kancelárie zastupujúcej žalobcu v konaní, že na jej oficiálnej webovej stránke je uvedené stanovisko ku kumulácii neodkladných opatrení upravujúcich styk s dieťaťom počas bežného roka a v čase školských prázdnin.

26. V Článku zo dňa 22.5.2023 advokátskej kancelárie žalobcu, pod názvom: Kumulácia neodkladných opatrení upravujúcich styk s dieťaťom počas bežného roka a v čase školských prázdnin, je okrem iného uvedené: „V prípade, že súd na návrh oprávneného určí styk rodiča s maloletým dieťaťom na čas školských prázdnin, vzťahuje sa táto osobitná úprava na celý termín daných prázdnin zverejnený MŠ SR, namiesto uplatňovania neodkladného opatrenia na bežný rok. Napríklad podľa oficiálne zverejnených informácií MŠ SR termín letných školských prázdnin v školskom roku 2017/2018 bol určený v čase od 2.7.2018 – 31.8.2018. Letné školské prázdniny trvali až do 31.8.2018 do 23.59 hod. a počas tohto obdobia platila na styk rodiča s maloletým dieťaťom úprava podľa neodkladného opatrenia na prázdninový styk. Až následne odo dňa 1.9.2018 sa obnovila vykonateľnosť neodkladného opatrenia, upravujúceho styk rodiča s maloletým počas bežného roka. Interpretácie rodičov, či právnych zástupcov rodičov, podľa ktorých sa neodkladné opatrenie vydané na bežný rok a neodkladné opatrenie vydané na prázdniny uplatňujú v kumulácii, nemá zákonnú ani logickú oporu. V opačnom prípade, by bol rodič, ktorý má dieťa vo svojej starostlivosti znevýhodnený voči rodičovi, ktorému je určený styk s dieťaťom, čo sa celkom zrejme prieči podstate tejto úpravy“.

27. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 8C 34/2022-67 zo dňa 8.12.2022, návrh žalovanej na spojenie vecí, vedených na tunajšom súde pod č. k. : 8C 34/2022, č. k. 6C 34/2022, č. k. 11C 33/2022, č. k. 12C 34/2022, č. k. 10C 42/2022, č. k. 6C 33/2022, č. k. 4C 47/2022, č. k. 9C 38/2022, č. k. 7C 48/2022, č. k. 5C 43/2022, č. k. 15C 33/2022, č. k. 15C 34/2022, č. k. 4C 38/2022, č. k. 13C 37/2022, č. k. 5C 37/2022, č. k. 19C 36/2022, č. k. 6C 37/2022, č. k. 19C 37/2022, č. k. 11C 42/2022, č. k. 4C 42/2022, č. k. 9C 39/2022, č. k. 19C 41/2022, č. k. 12C 46/2022, č. k. 7C 42/2022, č. k. 18C 42/2022 a č. k. 19C 45/2022, zamietol.

28. Hodnotením skutkového stavu veci dospel súd k právnomu záveru, že žaloba žalobcu je podaná dôvodne, preto jej vyhovel.

29. Predmet civilného sporového konania vymedzuje žalobca, a to určením žalobného návrhu (petitu) a opísaním rozhodujúcich skutočností.

30. Žalobca predmetom súdneho konania, po pripustení zmeny žaloby, urobil nárok o zaplatenie sumy 104,51 eur s 5,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 104,51 eur od 23.8.2022 do zaplatenia, titulom náhrady škody spočívajúcej vo vynaložených nákladoch v súvislosti s cestou do miesta bydliska maloletého a späť dňa 15.8.2020.

31. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

32. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

33. Predmetom záväzkového právneho vzťahu je plnenie. Veriteľovi vzniká právo na plnenie a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť korelujúci záväzok.

34. Občiansky zákonník v ustanovení § 489 vymedzuje právne skutočnosti (právne dôvody), na základe ktorých dochádza k vzniku záväzkov. Kategóriou právnych dôvodov sú aj záväzky zo spôsobenej škody. Ide o deliktuálne obligácie, ktoré sú bezprostredným dôsledkom porušenia zmluvnej alebo mimozmluvnej právnej povinnosti, prípadne škodovej udalosti.

35. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

36. Občiansky zákonník v uvedenom ustanovení ukladá každému povinnosť zachovávať taký stupeň opatrnosti (pozornosti alebo starostlivosti), ktorý je možné od neho vzhľadom na konkrétne časové a miestne pomery rozumne požadovať, a ktorý je objektívne posudzované, spôsobilý zabrániť alebo aspoň obmedziť riziko vzniku škody na zdraví, majetku, prírode, či životnom prostredí. Prevenčná povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka je právnou povinnosťou, ktorej porušenie vedie k zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Prevenčná povinnosť a posúdenie následkov jej porušenia prichádza do úvahy iba vtedy, ak konaním alebo opomenutím nebola porušená iná zákonná norma.

37. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

38. Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

39. Právo upravujúce povinnosť nahradiť spôsobenú škodu sleduje dvojaký účel: 1/ poskytnúť poškodenému spravodlivú náhradu na vyrovnanie ujmy spôsobenej konaním alebo udalosťou, 2/ prevencia.

40. Predpokladmi vzniku povinnosti nahradiť škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka sú: 1/ protiprávny úkon, 2/ škoda, 3/ príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, 4/ zavinenie, iné než nedbanlivosť.

41. Porušenie právnej povinnosti inou osobou, vznik škody v majetkovej sfére a príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, preukazuje poškodený. Na základe ich preukázania, je škodca povinný škodu nahradiť. Takýto následok môže škodca vylúčiť, ak preukáže, že škodu nezavinil.

42. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

43. Podľa § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

44. Podľa § 234 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

45. Podľa § 226 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia.

46. Podľa § 228 ods. 1 Civilného sporového poriadku, výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak.

47. Ustanovenie § 228 Civilného sporového poriadku upravuje tzv. materiálnu stránku právoplatnosti súdneho rozhodnutia, ktorá spočíva v záväznosti tohto rozhodnutia pre určitý okruh subjektov. Výrok rozhodnutia je predovšetkým záväzný pre sporové strany, respektíve účastníkov konania (subjektívna hranica záväznosti súdneho rozhodnutia).

48. Právo na styk s maloletým dieťaťom vzniká tomu z rodičov, ktorému dieťa nebolo zverené do výlučnej osobnej starostlivosti.

49. Ak je rodičovi zverené maloleté dieťa do osobnej starostlivosti, je jeho povinnosťou strpieť právo druhého rodiča na realizáciu styku s maloletým dieťaťom a zároveň je povinný ho na styk pripraviť. Rodič zodpovedá druhému rodičovi za škodu, ktorá mu nerealizáciou (zmarením) styku vznikla. Pôjde najmä o vynaložené náklady v súvislosti s cestou do miesta bydliska dieťaťa a späť. Ak rodičovi vzniknú zbytočné náklady v dôsledku toho, že rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, zmarí styk upravený súdnym rozhodnutím alebo dohodou rodičov, jedná sa o jeho všeobecnú zodpovednosť za škodu založenú na princípe prezumovaného zavinenia, t. j. zodpovednosť za priame porušenie právnej povinnosti, ktorá vyplýva zo súdneho rozhodnutia, prípadne z dohody rodičov.

50. Rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, zodpovedá za škodu vzniknutú druhému rodičovi v dôsledku zmarenia styku aj vtedy, keď tohto rodiča včas neinformoval o objektívnej prekážke, ktorá bránila styku s maloletým dieťaťom na určitý čas. Ide o zodpovednosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka.

51. Medzi stranami nebolo sporné, že Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 12P 44/2019-76 zo dňa 14.10.2019 o neodkladnom opatrení v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín č. k. 17CoP 3/2020-197 zo dňa 13.2.2020, dočasne do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV. pod č. k. 13P 118/2019 alebo č. k. 13P 91/2019, upravil styk žalobcu s maloletým B. tak, že je oprávnený sa s ním stykať každú sobotu nepárneho týždňa v kalendárnom roku v čase od 14.00 hod. do 17.00 hod. v neprítomnosti matky s tým, že si maloletého riadne na styk pripraveného prevezme pred Kultúrnym domom v Bojniciach, na Hurbanovom námestí, kde ho aj matke vráti.

52. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa 15.8.2020 sa žalobca dostavil do mesta Bojnice, a že jeho styk s maloletým B. sa neuskutočnil.

53. Žalovaná sa v konaní bránila tým, že styk žalobcu s maloletým sa dňa 15.8.2020 realizovať nemal, pretože na obdobie letných prázdnin v školskom roku 2019/2020 bol upravený uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 18P 54/2019-389 zo dňa 1.7.2020 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín č. k. 19CoP 33/2020-567 zo dňa 5.8.2020. Uviedla, že rozhodnutie, ktorým žalobca odôvodňuje svoj nárok na styk s maloletým, a to uznesenie Okresného súdu Prievidza č. k. 12P 44/2019-76 zo dňa 14.10.2019 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín č. k. 17CoP 3/2020-197 zo dňa 13.2.2020, upravuje jeho styk len počas bežného roka.

54. Prvým základným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, je porušenie právnej povinnosti.

55. Žalovaná porušila právnu povinnosť, ktorá pre ňu vyplývala zo súdneho rozhodnutia, a to z uznesenia Okresného súdu Prievidza č. k. 12P 44/2019-76 zo dňa 14.10.2019, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu Trenčín č. k. 17CoP 3/2020-197 zo dňa 13.2.2020.

56. Zo žalobcom predloženej SMS komunikácie zo dňa 15.8.2020, vyplýva: „Dnes o 14.00 hod. odovzdanie na námestí podľa NO, vďaka“ (10.04 hod.), „Jaj, ty si chcel prísť, ja som nevedela, my sme išli na víkend na chatu“ (12.54 hod.), „Tvoje domnienky sú irelevantné, máš rešpektovať uznesenie NO, považujem to za vedomé porušenie. Napíš, kde ste, idem si pre syna na Vašu chatu“ (13.02 hod.), „Došiel som pred Váš dom, očividne tu nie je tvoje auto, uveď, kde si a kde je B.“ (13.46 hod.).

57. Dňa 15.8.2020 bola nepárna sobota kalendárneho roka 2020.

58. Žalobca pripomenul žalovanej realizáciu styku s maloletým (SMS správa zo dňa 15.8.2020, o 10.04 hod.). Žalovaná reagovala správou, že nevedela, že chce prísť, a že na víkend išla s maloletým na chatu.

59. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd rozhoduje formou uznesenia. Ako to už bolo uvedené, podľa § 234 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

60. Uznesenie, ktorým súd rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, obsahuje okrem skutkových okolností a právneho posúdenia i odôvodnenie existencie rozhodujúcich skutočností o potrebe neodkladnej úpravy pomerov, odôvodnenie existencie skutočností, ktoré osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

61. Uznesenie, ktorým súd nariaďuje neodkladné opatrenie, je vykonateľné doručením (§ 332 ods. 1 Civilného sporového poriadku), ak zákon neustanovuje inak.

62. Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 19CoP 33/2020-567 zo dňa 5.8.2020 zmenil uznesenie Okresného súdu Prievidza č. k. 18P 54/2019-389 zo dňa 1.7.2020 tak, že žalobca (otec) je oprávnený stretnúť sa s maloletým B. odo dňa 24.8.2020 od 9.00 hod. nepretržite do dňa 26.8.2020 do 17.00 hod. v neprítomnosti žalovanej (matky), ktorá je povinná maloletého na styk s ním riadne pripraviť, a ktorý si ho od nej v určený čas a v mieste bydliska maloletého prevezme, kde jej ho aj odovzdá.

63. Ako to už bolo uvedené, podľa ďalšej výrokovej časti uznesenia odvolacieho súdu č. k. 19CoP 33/2020-567 zo dňa 5.8.2020: „Tým nie je dotknutý styk otca s maloletým B., upravený uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 12P 44/2019-76 zo dňa 14.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. k. 17CoP 3/2020-197 zo dňa 13.2.2020.

64. Odvolací súd svoje rozhodnutie v uvedenej výrokovej časti odôvodnil v bode 15. a 16. uznesenia tak, že vzhľadom k tomu, že maloletý od odchodu z domácnosti, ktorá bola spoločnou domácnosťou matky a otca ešte u neho neprespal, je potrebné najprv upraviť styk s prespatím na kratší čas než navrhoval otec, pričom takýto styk by bolo možné realizovať aj častejšie („vzhľadom k tomu, že toto konanie bolo konaním o ad hoc jednorazovej úprave styku a nebol zrejmy postoj otca k prípadnej zmene neodkladného opatrenia zo dňa 14.10.2019, odvolací súd sa pridržiaval návrhu otca a nerozhodol o zmene pravidelného styku“). Odvolací súd mal za to, že styk upravený neodkladným opatrením (zo dňa 14.10.2019) nie je dostatočný na budovanie riadneho vzťahu medzi maloletým a otcom, a preto bolo potrebné ho („v tomto konaní aspoň jednorazovo“) rozšíriť.

65. Odvolací súd, teda svoje rozhodnutie č. k. 19CoP 33/2020-567 zo dňa 5.8.2020 odôvodnil potrebou rozšíriť styk otca s maloletým aspoň jednorazovo, pričom nerozhodol o zmene pravidelného styku upraveného uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 12P 44/2019-76 zo dňa 14.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. k. 17CoP 3/2020-197 zo dňa 13.2.2020. Uviedol, že táto úprava styku zostáva nedotknutá. To znamená, že otec bol oprávnený stretávať sa s maloletým odo dňa 24.8.2020 od 9.00 hod. nepretržite do dňa 26.8.2020 do 17.00 hod. v neprítomnosti matky, ale aj každú sobotu nepárneho týždňa v kalendárnom roku v čase od 14.00 hod. do 17.00 hod. v neprítomnosti matky (t. j. aj 15.8.2020). Odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil tak, že v čase letných prázdnin školského roka 2019/2020 neplatí úprava styku otca s maloletým podľa uznesenia Okresného súdu Prievidza č. k. 12P 44/2019-76 zo dňa 14.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. k. 17CoP 3/2020-197 zo dňa 13.2.2020. V bode 11. uznesenia poukázal na to, že pri maloletom dieťati vo veku necelých dvoch rokov, ktoré nenavštevuje predškolské zariadenie, ani nemožno hovoriť o letných prázdninách. Odvolací súd v uznesení opakovane poukázal na potrebu postupného rozširovania styku otca s maloletým. V kontexte jednotlivých jeho častí nie je potom možné vyvodiť, že by na základe výrokovej časti: „Tým nie je dotknutý styk otca s maloletým B., upravený uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 12P 44/2019-76 zo dňa 14.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. k. 17CoP 3/2020-197 zo dňa 13.2.2020, bol žalobca oprávnený sa s maloletým stretávať len počas bežného roka a počas letných prázdnin len odo dňa 24.8.2020 od 9.00 hod. nepretržite do dňa 26.8.2020 do 17.00 hod. (2 dni), čo by nebolo postupným rozširovaním styku upraveného uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 12P 44/2019-76 zo dňa 14.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. k. 17CoP 3/2020-197 zo dňa 13.2.2020, ale jeho zužovaním (v období od 1.7.2020 do 31.8.2020 len na dobu 2 dní).

66. Uznesenie Krajského súdu Trenčín č. k. 19CoP 33/2020-567 zo dňa 5.8.2020, bolo právnomu zástupcovi žalobcu (otec), právnomu zástupcovi žalovanej (matka) a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza doručené dňa 12.8.2020, kedy aj nadobudlo právoplatnosť a súčasne vykonateľnosť.

67. Žalovaná porušila povinnosť uloženú jej súdnym rozhodnutím (Okresného súdu Prievidza č. k. 12P 44/2019-76 zo dňa 14.10.2019, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu Trenčín č. k. 17CoP 3/2020-197 zo dňa 13.2.2020), a to odovzdať dňa 15.8.2020 maloletého B. riadne pripraveného žalobcovi pred Kultúrnym domom v Bojniciach, na Hurbanovom námestí.

68. Ďalším predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je existencia škody.

69. Žalobca dňa 15.8.2020 použitím svojho osobného motorového vozidla Volkswagen TIGUAN, EČ: H., vynaložil náklady na cestu z Bratislavy do Bojníc a späť, čím sa zmenšila jeho majetková sféra. Žalovaná použitie uvedeného motorového vozidla nenamietala.

70. Ďalším predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody.

71. Cesta žalobcu z Bratislavy do Bojníc dňa 15.8.2020 sa uskutočnila výlučne za účelom jeho styku s maloletým, dôkazom čoho je SMS správa zo dňa 15.8.2020, o 10.04 hod., o 13.02 hod., o 13.46 hod., a tiež podané trestné oznámenie. Z obsahu SMS správ žalobcu mohla žalovaná objektívne vyvodíť, že chce realizovať styk s maloletým podľa súdneho rozhodnutia – neodkladného opatrenia. Napriek tomu, mu styk neumožnila. Príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovanou a škodou je daná tým, že ak by rešpektovala právoplatné a vykonateľné rozhodnutie a umožnila by žalobcovi styk s maloletým, nevynaložil by zbytočne náklady na cestu z Bratislavy do Bojníc a späť, a ku škode by nedošlo. Keďže jediným účelom jeho cesty bol práve styk s maloletým, v zmysle súdneho rozhodnutia (uznesenia Okresného súdu Prievidza č. k. 12P 44/2019-76 zo dňa 14.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. k. 17CoP 3/2020-197 zo dňa 13.2.2020).

72. Štvrtým predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je zavinenie.

73. Zavinenie žalovanej spočíva v jej úmyselnom konaní, pretože vedela, že svojím konaním, a to neumožnením styku s maloletým poruší právo žalobcu a tiež svoju povinnosť, ktorá jej bola uložená súdnym rozhodnutím a s týmto následkom bola uzročená (nepriamy úmysel). Uvedené vyplýva z povahy plnenia právnej povinnosti a z jej postoja uvádzaného v SMS správe (zo dňa 15.8.2020, o 12.54 hod.). Argument žalovanej, že nevedela, že žalobca chce prísť, a že išla s maloletým na víkend na chatu, nemôže podľa názoru súdu predstavovať objektívnu prekážku, brániacu realizácii styku žalobcu s maloletým, ktorý pritom, ak by žalovaná na jeho ďalšiu SMS správu odpovedala, bol ochotný si maloletého prevziať i na chate, na ktorej sa s ním v predmetný deň mala nachádzať. Uvedenú obranu žalovanej, súd považuje za účelovú v snahe vyhnúť sa, aby sa styk žalobcu s maloletým uskutočnil. V tejto súvislosti súd opätovne poukazuje na SMS správu žalobcu zo dňa 15.8.2020 o 10.04 hod., ktorou je styk s maloletým aj pripomenul.

74. Žalobca preukázal splnenie všetkých predpokladov pre vznik zodpovednosti žalovanej za škodu, ktorá mu vznikla zbytočným vynaložením nákladov na cestu z miesta jeho bydliska do Bojníc a späť dňa 15.8.2020, a to výlučne za účelom realizácie jeho styku s maloletým, na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Žalovaná nepreukázala, že škodu žalobcovi nezavinila. Naopak, zavinenie zmarilo styk, keď bez existencie objektívneho dôvodu neodovzdala maloletého dňa 15.8.2020 riadne pripraveného žalobcovi pred Kultúrnym domom v Bojniciach, na Hurbanovom námestí. Nejedná sa z jej strany o nesplnenie si prevenčnej povinnosti v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka, ale o porušenie povinnosti podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

75. Tunajší súd poukazuje na judikát R 48/1963, podľa ktorého, „ak bol upravený styk rodiča, ktorému dieťa nebolo zverené do výchovy a výživy, tak, že je oprávnený stretnúť sa s dieťaťom po dobu jedného mesiaca počas hlavných školských prázdnin po predchádzajúcej dohode s matkou dieťaťa, je matka povinná nahradiť otcovi škodu vzniknutú mu tým, že otec uskutočnil jej zavinením zbytočnú cestu, za účelom prevzatia dieťaťa“. Ďalej súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSSR č.

k. 1Cz 24/1989, podľa ktorého: „Žalovaná vo viacerých prípadoch zmarila styk otca s maloletými deťmi stanovený rozhodnutím súdu. Za účelom realizácie neuskutočnených stretnutí žalobca vykonal bez akejkoľvek výstrahy žalovanej zbytočné cesty. Zbytočnými cestami do miesta určeného styku a späť vznikla žalobcovi škoda“. Uvedená judikatúra je akceptovaná aj aktuálnou rozhodovacou činnosťou slovenských súdov. Z dôvodu úplnosti súd poukazuje na to, že článok zo dňa 22.5.2023: „Kumulácia neodkladných opatrení upravujúcich styk s dieťaťom počas bežného roka a v čase školských prázdnin“, nie je preň právne záväzný.

76. Po ustálení zodpovednosti žalovanej, čo do dôvodu uplatneného nároku na náhradu škody, sa súd zaoberal, či je dôvodná jej výška.

77. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo.

78. Pojem skutočná škoda sa dlhodobo interpretuje tak, že musí ísť o zmenšenie majetkového stavu poškodeného (R 55/1971), či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného (R 28/2007).

79. Z hľadiska dôvodnosti uplatneného nároku čo do výšky, súd skúmal i účelnosť použitia vlastného osobného motorového vozidla žalobcom pri realizácii styku s maloletým dňa 15.8.2020.

80. Súd nemal žiadne pochybnosti o potrebe použitia osobného motorového vozidla žalobcom, za účelom realizácie styku s maloletým, a to vzhľadom na jeho útlý vek (necelé dva roky), na vzdialenosť medzi miestom bydliska žalobcu a miestom stretnutia s maloletým, ďalej vzhľadom na čas upraveného styku od 14.00 hod. do 17.00 hod. (3 hodiny), ktorý nevyhnutne vyžadoval prepravu osobným motorovým vozidlom, pretože styk nemohol prebehnúť len v mieste prevzatia maloletého, a tiež vzhľadom na vtedajšiu celospoločenskú situáciu spojenú so šírením nebezpečnej nákazlivej choroby COVID-19, kedy cestovanie individuálnou prepravou bolo bezpečnejšie ako cestovanie hromadnou dopravou.

81. Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 283/2002 Z.z. v znení účinnom ku dňu 15.8.2020, ak sa zamestnanec písomne dohodne so zamestnávateľom, že pri pracovnej ceste použije cestné motorové vozidlo okrem cestného motorového vozidla poskytnutého zamestnávateľom, patrí mu základná náhrada za každý 1 km jazdy (ďalej len „základná náhrada“) a náhrada za spotrebované pohonné látky; ak zamestnanec použije cestné motorové vozidlo na žiadosť zamestnávateľa, odsek 10 sa nepoužije.

82. Podľa § 7 ods. 4 citovaného zákona, náhrada za spotrebované pohonné látky patrí zamestnancovi podľa cien pohonných látok prepočítaných podľa spotreby pohonných látok (ďalej len „spotreba“) uvedenej v technickom preukaze cestného motorového vozidla alebo v osvedčení o evidencii cestného motorového vozidla (ďalej len „technický preukaz“).

83. Podľa § 1 písm. a) Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky o sumách základnej náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách č. 143/2019 Z.z., suma základnej náhrady za každý 1 km jazdy pre osobné cestné motorové vozidlá je 0,193 eur.

84. Podľa judikátu R 12/1990, „potrebu použitia vlastného motorového vozidla rodiča k uskutočneniu styku s maloletým dieťaťom vo výchove druhého z rodičov, je potrebné posúdiť jednak z hľadiska účelnosti využitia vozidla v priebehu styku s dieťaťom. Pri vyčíslení nákladov spojených s týmto použitím vozidla je možné prihliadnuť k paušalizovaným náhradám nákladov obdobného používania osobných vozidiel pre iné účely“ (porovnaj aj rozhodnutie Krajského súdu Košice č. k. 20Co 9/2020).

85. Vzdialenosť z miesta bydliska žalobcu (Staré Grunty 3546/7A, Bratislava) do miesta styku s maloletým (Kultúrny dom Bojnice, na Hurbanovom námestí) a späť predstavuje 372 km : 186 km krát 2 (www.vzdialenosti.sk <<http://www.vzdialenosti.sk>>). V zmysle § 7 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 4 zák. č. 283/2002 Z.z. a s § 1 písm. a) Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky o sumách základnej náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách č. 143/2019 Z.z., má žalobca nárok na základnú náhradu vo výške 71,80 eur (0,193 eur krát 372 km) a na náhradu za spotrebované pohonné hmoty vo výške 32,71 eur. Podľa Štatistického úradu Slovenskej republiky (o priemerných cenách pohonných hmôt), cena benzínu NATURAL 95 oktánový

predstavovala v 33. týždni roku 2020 (od 10.8. do 16.8.) 1,157 eur/liter. Pri spotrebe vozidla 7,6 litra/100 km, predstavuje výška náhrady za spotrebované pohonné hmoty sumu 32,71 eur: 372 km delene 100 km = 3,72 km krát 7,6 litra = 28,272 litrov krát 1,157 eur. Cestovné náhrady spolu sú 104,51 eur. Žaloba o zaplatenie 104,51 eur, bola opodstatnená. Žalobca si ňou, ako procesným úkonom uplatnil nárok zo svojho porušeného práva, čo nie je možné považovať za zneužitie práva, za rozpor s dobrými mravmi.

86. Žalobca svojim dispozičným úkonom predmetom súdneho konania urobil aj nárok o zaplatenie úrokov z omeškania.

87. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

88. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

89. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

90. Omeškanie dlžníka spôsobuje právne následky, uvedené v ustanovení § 517 Občianskeho zákonníka.

91. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

92. Čas splnenia nebol stranami sporu dohodnutý, ani ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, preto žalovaná bola povinná splniť dlh prvého dňa po tom, čo ju o plnenie žalobca požiadal.

93. Uplatnený nárok je nárokom na náhradu škody. V Občianskom zákonníku pri nároku na náhradu škody nie je stanovený čas splnenia. Potom treba vychádzať z toho, že škodca je povinný nahradiť škodu prvý deň po tom, čo ho veriteľ o splnenie požiadal. V prejednávanej veci bola žalovaná prvýkrát vyzvaná na náhradu škody až žalobou, ktorá jej bola doručená dňa 22.8.2022, a jej omeškanie so zaplatením sumy 104,51 eur sa začalo dňa 23.8.2022, t. j. deň nasledujúci po doručení žaloby, a trvá i v čase rozhodnutia súdu vo veci samej. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 23.8.2022 predstavovala 0,50% a výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia, t. j. 5,50% ročne. Nárok o zaplatenie úrokov z omeškania 5,50% ročne zo sumy 104,51 eur od 23.8.2022 do zaplatenia, bol tiež opodstatnený.

94. Podľa čl. 1 Základných princípov Civilného sporového poriadku, spory vyplývajúce z ohrozenia alebo porušenia subjektívnych práv prejednáva a rozhoduje nezávislý a nestranný súd, ak taká právomoc nie je zákonom zverená inému orgánu.

95. Procesné práva sú prostriedkom uplatnenia hmotných práv alebo vymáhania plnenia povinnosti slúžiacich na uplatnenie hmotných práv. Základné právo na súdnu ochranu sa vymedzuje ako procesné právo.

96. Podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

97. Právo na právnu pomoc v konaní sa priznáva každému a patrí k základným právam.

98. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

99. Za trovy konania sú považované iba tie výdavky, ktoré boli súdu riadne preukázané. Výdavok možno považovať za odôvodnený vtedy, ak bol zapríčinený nevyhnutnosťou alebo potrebou jeho vynaloženia pri dosahovaní legitímneho cieľa. Požiadavka na účelnosť výdavkov v sporovom konaní, súvisí s eliminovaním nadbytočných a neprimeraných trov konania.

100. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

101. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

102. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

103. Úspech vo veci, ktorá je predmetom, je okolnosťou, ktorá určuje nárok na náhradu trov.

104. Ustanovenie § 257 Civilného sporového poriadku predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255). Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa tohto ustanovenia vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti.

105. Z pohľadu úspešnej strany, slúži ustanovenie § 257 na riešenie situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, dostal náhradu trov, ktoré pri tejto činnosti účelne vynaložil (s. 943 Veľké komentáre Števček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol., Civilný sporový poriadok, C. H. BECK, 2016).

106. Podľa čl. 5 Základných princípov Civilného sporového poriadku, zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k neodôvodneným prietahom v konaní.

107. Zákaz zneužitia práva je právnou zásadou, ktorá sa uplatňuje nielen v hmotnom práve, ale tiež v procesnom práve.

108. Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu navrhla, aby súd nepriznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že v roku 2022 podal návrhy na vydanie platobného rozkazu, a to samostatne za každý styk, ktorý nebol realizovaný v roku 2020. Návrhy sú pritom identické, čo do strán sporu a predmetu sporu – uplatnenie nároku na náhradu škody. Obsah návrhov vyhotovených advokátom sa mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej – ktorej veci. Ide o účelové konanie, v rozpore s dobrými mravmi, ktorého cieľom je neprimeraným spôsobom ju nútiť, aby vynaložila značné množstvo času a finančných prostriedkov na svoju obranu. Takéto konanie na ňu pôsobí aj psychicky. Žalobca zneužíva svoje procesné postavenie.

109. Podľa § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

110. Pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, predstavuje samostatný základ žaloby. Žalobca musí v žalobe uviesť také skutočnosti, ktorými opíše skutok, na základe ktorého uplatňuje svoj nárok, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jednoznačnú individualizáciu, teda vymedziť predmet sporu po skutkovej stránke. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení. Ako to už bolo uvedené, predpokladmi vzniku povinnosti nahradiť škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka sú: 1/ protiprávny úkon, 2/ škoda, 3/ príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, 4/ zavinenie, iné než nedbanlivosť.

111. Žalovaná v podaní zo dňa 13.1.2023 prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že v období od júla 2022 do uvedeného dátumu, žalobca podal v upomínacom konaní 34 návrhov na vydanie platobných rozkazov na zaplatenie dlžnej sumy, z titulu náhrady škody. Číslo jednotlivých konaní označila vo vyhotovenej tabuľke. Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaná mu bráni v styku s maloletým a ku dňu podania návrhu na vydanie platobného rozkazu, mala zmariť 60 stykov.

112. Žalobca, ako to už bolo uvedené, predložil ako dôkaz i trestné oznámenie zo dňa 10.11.2020, zápisnicu o trestnom oznámení zo dňa 8.12.2020, zápisnicu o výsluchu svedka – poškodeného zo dňa 29.12.2020. V trestnom oznámení zo dňa 10.11.2020 sa vyjadril aj k nerealizovanému styku zo dňa 29.8.2020 s tým, že sa žalovanej pripomenul dňa 28.8.2020, a že styk sa mal uskutočniť v zmysle súdneho rozhodnutia, že jej odpoveď bola, že maloletý je chorý, čo ale nepreukázala žiadnou aktuálnou lekárskou správou, uviedol, že ako ďalej argumentovala, aká bola v uvedenej súvislosti jej výpoveď v konaní o manželské výživné, a že sa neuskutočnil jeho styk ani v dňoch 24.8.2020 až 26.8.2020. Ďalej sa vyjadroval k obrane žalovanej, a že sa dostavil pred miesto jej trvalého bydliska dňa 29.8.2020, a že mu neotvorila dvere, nereagovala na telefonáty, zaslal jej SMS, že privolať hliadku polície a opísal nasledujúci skutkový dej. Predložil lekárske správy, SMS komunikáciu. V zápisnici o trestnom oznámení zo dňa 8.12.2020 sa žalobca vyjadril, okrem k nerealizovanému styku zo dňa 15.8.2020 a zo dňa 29.8.2020, i k nerealizovanému styku zo dňa 24.10.2020, zo dňa 5.12.2020. Opísal skutkový dej, argumenty žalovanej (zákaz vychádzania, že zaspala), že na Okresný súd Prievidza podal návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia, ktoré konanie je vedené pod č. 9Em/1/2020. V zápisnici o výsluchu svedka – poškodeného zo dňa 29.12.2020 sa žalobca, okrem k nerealizovanému styku zo dňa 15.8.2020, zo dňa 29.8.2020, zo dňa 24.10.2020, zo dňa 5.12.2020, vyjadril i k nerealizovanému styku zo dňa 19.12.2020. Opísal skutkový dej, že žalovanej SMS správou oznámil, že sa dostavil na určené miesto styku, že sa nedostavila, že prišiel aj pred miesto, kde býva, opísal situáciu, keď prišla hliadka polície.

113. Súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100%. Žalovaná, síce nepredložila návrhy na vydanie platobných rozkazov z konaní, ktoré označila vo vypracovanej tabuľke, avšak z listinných dôkazov, ktoré predložil žalobca je možné vyvodiť, že pri každom nerealizovanom styku, za ktorý si uplatňuje nárok na náhradu škody je potrebné samostatne posudzovať, či žalovaná porušila právnu povinnosť, či vznikla škoda v majetkovej sfére žalobcu, príčinnú súvislosť medzi nimi, zavinenie žalovanej, či preukázala, že škodu nezavinila. Vo vzťahu ku každému nerealizovanému styku, v súvislosti s ktorým si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody bolo potrebné, aby zrozumiteľne a určito opísal skutkový dej, aby nemohlo dôjsť ku zámene s iným skutkom a označiť dôkazy. Vo vzťahu k týmto skutkovým tvrdeniam, sa žalovaná mohla vyjadríť a u každého nerealizovaného styku uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva. Súd poukazuje aj na uznesenie Okresného súdu Prievidza č. k. 8C 34/2022-67 zo dňa 8.12.2022, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že zo spisov (označených vo výroku) vyplýva, že v konaniach bude potrebné vykonať rozsiahle dokazovanie, ktoré by nebolo možné efektívne uskutočniť na jednom pojednávaní (odlišné dôvody neuskutočnenia styku, v niektorých prípadoch aj odlišné exekučné tituly).

114. Opísanie rozhodujúcich skutočností zo strany žalobcu, z ktorých malo vyplývať jeho právo na zaplatenie dlžnej sumy, nebolo možné opakovane bez obmedzenia použiť i pre nasledujúce nerealizované styky s maloletým (nebolo postačujúce zmeniť len dátum nerealizovaného styku a všetko ostatné by zostalo). Preto, podľa názoru súdu, sa nejedná o typové návrhy na vydanie platobného rozkazu. Podanie žalôb (návrhov na vydanie platobných rozkazov) žalobcom za jednotlivé nerealizované styky s maloletým podľa právoplatných a vykonateľných súdnych rozhodnutí, nie je zneužitím práva na zastúpenie advokátom, respektíve dokonca procesnou šikanou. Súd v prejednávanom prípade, nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania úspešnému žalobcovi. Dňa 15.8.2020 bol dokonca ochotný si maloletého prevziať i na chate, kde sa mal so žalovanou nachádzať, ale na jeho SMS nereagovala. Nebude nespravodlivé, aby žalobca, ktorý si dôvodne bránil svoje porušené právo, mal nárok na plnú náhradu trov konania. Súd poukazuje i na to, že pre nerealizáciu jeho styku s maloletým, bol nútený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

115. Po právoplatnosti rozhodnutia, osobitné uznesenie o výške náhrady trov konania vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prievidza, písomne, v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie ďalej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.